

Església Parroquial de Santa Maria

La Llacuna

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Plaça Major
Emplaçament Defineix un dels extrems de la plaça major de la Llacuna. Associat al portal d'en Garreta.,
Alçada: 614

Coordenades:

Latitud: 41.4728
Longitud: 1.53415
UTM Est (X): 377603
UTM Nord (Y): 4592282

Classificació

Número de fitxa 08104 - 1
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Neoclàssic
Segle XVII-XIX
Any 1620
Autoria de l'element: No he trobat informació al respecte
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Són evidents els treballs de restauració, neteja i consolidació de l'estructura
Protecció Inexistent
Número inventari 6090
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada

Titular: Bisbat de Sant Feliu de Llobregat
Autoria de la fitxa Juan Garcia Targa
Data de registre de la fitxa: ds., 05/05/2012 - 02:00

Descripció

Església de planta de rectangular, amb torre, campanar de diversos nivells amb rellotge, espadanya i l'absis es poligonal. La façana és austera, d'estil neoclàssic i presenta porta arquivada formada per muntants i llindar feta amb pedres escairades que semblen en alguns casos reaprofitades de fases anteriors. Les parets presenten pedra treballada a les cantonades i pedra de mida diversa lligada amb morter als diversos paraments de l'estructura. Té el sostre de teules i és a doble vessant. A sobre de la clau de la porta s'observa una mare de deu dins d'una petxina, i es documenten altres punts rellevants dins l'estructura: rosetó localitzat a la vertical de la porta, pedra amb inscripció IHS 1676 inscrita dins d'una cartela, porta lateral amb l' inscripció Sala Capitular, suposada pedra de fundació que es localitza amb mur de tancament de l'estructura amb data de 1620 i pedra circular de molí localitzada al lateral de l'estructura que possiblement s'hagi posat a títol decoratiu. L'estructura original, possiblement del segle XVII, tal com indiquen dos evidències epigràfiques va ser reformada al llarg del temps, tant per annexes de funció religiosa com succeeix a la part esquerra de la façana amb la nova rectoria que localitza un petit museu a la part superior, com l' esmentada torre que es clarament afegida en un moment posterior a la construcció primigènia. En aquest sentit, cal destacar l'estructura rectangular que s'associa la part dreta de l'església a la part posterior var servir com a presó fins ben entrat el segle XX. L'interior de l'església presenta una sola nau, capelles a banda i banda amb arcs cecs de mig punt a la banda de la nau i nervadures a l'interior, cor localitzat sobre la porta, i volta amb nervadures i claus tant a la nau, com a la part superior del altar on apareix el nom de Maria i l'escut de la Llacuna, el cérvol.

Els tons de les parets i sostres es blau clar/grisos amb parts en gris i les claus de les voltes amb tonalitat blava més intensa. La data de 1987 que apareix en una de les claus marca els darrers treballs de restauració efectuats. Darrera l'altar es localitza el retaule que presenta un sòcol i tres nivells on es localitzen les escultures dedicades a: Puríssima Maria a la part central amb San Cristòfol i Sant Isidre a banda i banda i a la part superior Sant Sebastià

A les capelles de la banda dreta de la nau es localitzen: la pila baptismal i les escultures de la Verge de Montserrat i Santa Teresa, la mare de Déu del Carme i Sant Antoni i Sant Joan. A la banda Esquerra de la nau es troba la Custodia, les imatges de Santa Llúcia i la mare de Déu del Roser.

Altres escultures que es fan evidents dins la nau i els espais associats son: la Dolorosa (a l'entrada de l'església), el Sagrat Cor on s'adossa una petita capella prop de l'altar. Altres imatges es localitzen a l'espai privat del mossèn, sumant un total de 6 escultures mes a més d'una de les banderoles més importants a les processons.

Observacions:

Tot i que la façana de la construcció és d'estil clarament neoclàssic, alguns elements epigràfics posen de manifest una cronologia de segle XVII com a base de les línies generals de la construcció. Formant part de l'estructura externa de l'edifici i de la distribució interna es poden associar tot un seguit de fitxes de detalls arquitectònics, elements epigràfics o mostres escultòriques rellevants.

Història

Construcció que s'inicia als voltants de 1620 segons es fa esment a la mostra epigràfica que es localitza al mur de tancament de l'església, i s'allarga fins el segle XVIII. L'altar major es de 1858.

Bibliografia

Valls i Prat, Marcel·lí. 1984. Cronologia històrica de la Llacuna; Llenas i Costa, Ramon. 1980. Apunts històrics de La Llacuna. Vilanova i la Geltrú; Diputació de Barcelona Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya: l'Anoia. Generalitat de Catalunya. Servei .del Patrimoni Arquitectònic de la Generalitat de Catalunya. 1985/ revisat al 1991

